

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Themadienst – De stilte spreekt

Zondag, 18 februari 2018

Opmaat en thema

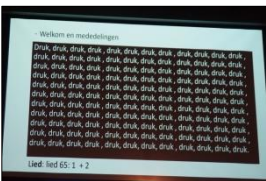
Bij binnenkomst in de kerk kwam het

geroezemoes je tegemoet. Onder het genot van een vroeg bakje koffie werden

de laatste nieuwtjes uitgewisseld en werd uitgekeken naar de invulling van de dienst. Het Praethuys weet de bezoekers elke keer weer te verrassen met onverwachte invalshoeken. Zo ook dit keer, zou blijken. Na binnenkomst van voorganger en ambtsdragers ging ieder er eens goed voor zitten. Het thema was: "De stilte spreekt".

Onverwacht zwaaiden de deuren van de kerkruimte open. De voorbereidingsgroep kwam

haastig en druk pratend en gebarend binnen: uit alles bleek dat deze mensen één ding gemeen hadden: druk – druk – druk. Zo gingen ze ook zitten. Vervolgens vielen

ze stil. En het bleef een poos stil! Na enige tijd zette de groep vanuit die stilte het lied: "De stilte zingt u toe, o Here, in Uw verheven oord" in. Na

enige regels viel de gemeente in.

Wat doet de stilte met je?

Het thema werd ingeleid door de werkgroep:

"Wat doet stilte met je" waarna het gedicht 'Stilte' van Marinus van den Berg werd gelezen.

Stilte is meer dan geen geluid, stilte in binnen in je. Wonderlijk wat je dan hoort: dan hoor je niet alleen praten, dan hoor je wat de mensen zeggen, dan hoor je ook de dingen die ze je te zeggen hebben: waar je staat, wie je bent, wie je zijn mag. Wie niet in stilte luistert hoeft ook nooit te antwoorden: de dingen niet, de mensen niet, de gebeurtenissen niet, zichzelf niet, de Ander niet.

Zingen

Gezongen werd er natuurlijk ook, veel bekende liederen, zoals Wees stil en weet, ik ben uw God (lied 887) en Nim my, nim my sa 't ik bin (lied 833) Luisterliederen waren er ook, onder andere van Stilte van de gospelgroep Kithara.

En verder

De kinderen gingen creatief aan de slag. Verder werd een kort verhaal verteld met de titel "Even". Met als strekking, dat een vrouw die altijd erg druk was, haar bezigheden steevast aankondigde met het woordje "even": "Ik moet dit

even en dan moet ik dat nog even doen." Ze had eigenlijk nergens tijd voor. Tot een oude wijze man haar vertelde, dat ze de letter "i" vergat" - "even" wordt dan "leven". Die ene letter zorgde ervoor, dat ze tijd kreeg voor leuke dingen.

De werkgroep ontlokte een aantal bezoekers enige ontboezemingen over de vraag, hoe zij de stilte ervaren. Verder werd psalm 131 gelezen, terwijl Lucas 3: 15-16, 21-22 het evangelie van de dag was.

Welkom jij uniek mens

Er was afgesproken dat gezien het thema, er vanmorgen geen preek zou zijn. Gezien de opschudding deze week rond de "Nashville-verklaring" voelde onze voorganger zich geroepen om toch kort iets te zeggen, en niet te zwijgen.

Deze verklaring heeft zoveel mensen geraakt, gekwetst. Als we nu eens naar elkaar bleven luisteren, zonder elkaar te veroordelen en te verketteren. In gesprek te blijven, terwijl we ons geroepen weten om elkaar te allen tijde als mensen te blijven respecteren.

En als we nu vooral eens niet op de stoel van God zelf zouden gaan zitten en het oordeel uitspreken over anderen met een dogmatische hand op de bijbel van het eigen vermeende gelijk. Want dat pakt al te vaak zo onbarmhartig uit en blijkt pastoraal zo onverantwoord te zijn. Hoeveel is daar niet onder geleden en nóg door mensen die buiten de boot van het normaal geachte patroon van mannen

vrouw vielen en vallen, die bijvoorbeeld homoseksueel of lesbisch zijn. Als we nu eens niet meer

over afwijkingen spraken, maar konden omarmen de liefde die geleefd en gevierd wil worden. Welkom leren zeggen, onvoorwaardelijk tegen homo, hetero, transgender enzovoort. Welkom jij uniek mens, gezegend ben je door God die ook tegen jou zegt: "Jij bent mijn geliefd kind. Ga je weg, door water en woestijn, ga, je mag er zijn, word mens, zoals je bent, ga je eigen weg, niet die van een ander, en zoek je bestemming, het is goed. Kom bij je eigen wezen als mensenkind van God. Sta daarbij stil, om altijd weer kracht en moed te vinden."

In stilte gaven we het licht door terwijl we

luisterden naar de christelijke band Sela.

Bloemen en collecte

De bloemen gingen als groet van onze gemeente naar Jinke Kuperus. Gecollecteerd werd voor (1) de diaconie (2) kerkelijk werk.

Slotlied, zegen

Het slotlied was: "10.000 reasons" (Bless the Lord).

Voorzien van de zegen
van de Heer keerden we
huiswaarts.

Medewerkers

Voorganger: ds. Wiebrig de Boer
 Voorbereiders: Hinke Meindersma, Geertje Talsma, Dick
 Wijbenga en Loise Zuidersma
 Organist: Klaske Deinum
 Kinderneven-
 dienst; Linda Jongbloed.
 Ouderling: Corrie Brouwer
 Diakenen: Nieske Span en Jannie Lindema
 Bloemen: Fokje Talsma
 Koster: Hendrik Hiemstra
 Beamer: Praethuys
 Tekst: AD Foto: ROB